

Заспів

Куліш Пантелеймон Олександрович

Удосвіта встав я, темно ще надворі;
Де-не-де по хатах ясне світло сяє;
Сяє ясне світло, як на небі зорі...
Дивуюсь, радію, у серця питаю:
“Скажи, віще серце, чи скоро світ буде?”

“Ой скоро світ буде,
Прокинуться люде,
У всяке віконце
Засіяє сонце!”

Ой ударю ж зразу
У струни живії:
“Прокиньтесь, вставайте,
Старії й малії!”

Віщуванням новим
Серце моє б'ється,
Через край із серця
Рідне слово ллється.

1862

Постійна адреса: http://ukrlit.org/kulish_panteleimon_oleksandrovych/zaspiv